

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/71/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010252
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6122010252.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci obžalovaného R. X. D., stíhaného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. augusta 2022, konajúc o odvolaní okresného prokurátora Banská Bystrica voči rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 0T/25/2022, zo dňa 13. 04. 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 0T/25/2022 zo dňa 13.04.2022 vo výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

o d s u d z u j e

obžalovaného R. X. D., nar. XX.XX.XXXX v F., N. C., trvale bytom J. Z. XX, R.,

podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. d), l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. a ustanovenia § 54 Tr. zák. na trest povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. u k l a d á obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 8 Tr. zák. sa do trestu zákazu činnosti z a p o č i t á v a čas od zadržania vodičského oprávnenia obžalovaného od 03.04.2022.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 0T/25/2022, zo dňa 13. 04. 2022 bol obž. R. X. D. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil tým, že

dňa 03. 04. 2022 v čase okolo 04.35 h v Banskej Bystrici, na ulici T. Andrašovana, viedol, v smere od obchodného centra EUROPA SC do centra mesta, osobné motorové vozidlo zn. KIA Venga ev. č. TO XXX CU, kde bol pri dome č. XX zastavený a kontrolovaný hliadkou OR PZ, ODI Banská Bystrica, pri kontrole sa podrobil dychovej skúške, pri ktorej mu bolo elektronickým meračom AlcoQuant 6020 plus č. A410206 dňa 03. 04. 2022 v čase o 04.38 h namerané 0,82 mg/l alkoholu v krvi, pri opakovanej skúške vykonanej v čase o 04.59 h mu bolo namerané 0,44 mg/l alkoholu v krvi a pri ďalšej opakovanej skúške vykonanej v čase o 05.24 h mu bolo namerané 0,44 mg/l alkoholu v krvi.

Za uvedenú trestnú činnosť ho potom okresný súd odsúdil podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. d), l), § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3, § 54 Tr. zákona na trest povinnej práce vo výmere 120 hodín, ktorý musí vykonať v lehote do jedného roka. Podľa § 61 ods.1, ods. 2 Tr. zákona súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 18 mesiacov a podľa § 61 ods. 8 Trestného zákona do trestu zákazu činnosti okresný súd započítal čas od zadržania vodičského oprávnenia obžalovaného od 03. 04. 2022.

Svoje rozhodnutie okresný súd v odôvodnení rozsudku odôvodnil tým, že vo vzťahu k vine prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného a preto ohľadne vine nevykonal žiadne dôkazy. Vykonan len dôkazy týkajúce sa uloženého trestu. Vo vzťahu k uloženému trestu prvostupňový súd konštatoval, že tak ako už bolo uvedené, vinu obžalovaného mal preukázanú vzhľadom na vyhlásenie. Vo vzťahu k trestu prvostupňový súd poukázal na to, že uložený trest povinnej práce vo výmere 120 hodín, ktorú obžalovaný musí vykonať v lehote do jedného roka podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. d), l) Tr. zák. , § 38 ods. 2, 4 Tr.zák. s použitím § 54 Tr. zák. , spolu s uložením zákazu trestu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 18 mesiacov, považoval súd v danom konaní za dostatočný. Uložený trest bol dostatočne prísny vzhľadom na osobu obžalovaného, pričom súd vzal do úvahy, že obžalovaný uvedený skutok spáchal v skúšobnej dobe iného trestného činu, reálne mu hrozí nepodmienečný trest. Zohľadnil však vek obžalovaného a závažnosť skutku v súdnej veci, kedy by uloženie nepodmienečného trestu bolo neprimeraným zásahom do života obžalovaného.

Proti vyhlásenému rozsudku bezprostredne po hlavnom pojednávaní, podal odvolanie okresný prokurátor a to proti výroku o treste, pričom svoje odvolanie dodatočne písomne odôvodnil tým, že poukázal na skutočnosť, že okresný súd nesprávne obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. d) Tr. zák., pretože vek obvineného v tomto prípade podľa jeho názoru nemal žiadny vplyv na jeho rozumovú a vôľovú spôsobilosť, ako vodič so získaným vodičským oprávnením si predsa musí byť jasne vedomý, že pod vplyvom alkoholu nesmie viesť motorové vozidlo a zároveň okresný súd priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti vo svojom rozsudku ani neodôvodnil. Zároveň poukázal na skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil spáchania ďalšieho úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia a to v relatívne krátkej dobe potom, čo bol k tomuto podmienenému trestu odňatia slobody odsúdený. Ukladanie miernejšieho trestu v tomto prípade nielenže nemalo logiku v hierarchii prísnosti postupne ukladaných trestov, ale zjavne je len obchádzaním ust. § 49 ods. 3 Tr. zák. , podľa ktorého už v tomto prípade nebolo možné uložiť podmienený trest odňatia slobody.

Obhajca obžalovaného v písomnom vyjadrení k odvolaniu okresného prokurátora uvádza, že odvolanie prokurátora považuje za nedôvodné. Nemožno súhlasiť s názorom prokurátora, že súd neuložením podmieneného trestu slobody obišiel ust. § 49 ods. 3 Tr. zák., ani s tým, že v hierarchii prísnosti postupne ukladaných trestov nemá logiku, ak za čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia je uložený miernejší trest. Tento argument evidentne nekorešponduje s vôľou zákonodárcu, pretože ak by ten mal pri naplnení právnej úpravy rovnaký názor, bol by nepochybne vylúčil možnosť uložiť za trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženie akéhokoľvek iného ako nepodmienečného trestu odňatia slobody. Zákonodárca evidentne práve z dôvodu, že čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za iný, skôr spáchaný trestný čin, môže byť menšej spoločenskej nebezpečnosti, počíta sa s možnosťou uloženia trestu na slobode, aj za trestnú činnosť spáchanú v skúšobnej dobe skôr uloženého podmieneného trestu odňatia slobody. Zároveň považoval argumentáciu o priznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Tr. zák. za nedôvodnú, nakoľko je zrejmé, že trestného činu podľa § 289 Tr. zák. sa dopúšťajú časti mladé, nezrelé osoby, nedostatočne zvažujúce možné dôsledky svojho konania. Zároveň aj keď vzhľadom na nedostatok odvolania obžalovaného, to nemá nijaký význam na rozhodnutie o vine, na nezrovnalosti v súvislosti so zistením rozsahu jeho ovplyvnenia alkoholom, či bezprostredne potom, keďže sa javí nepravdepodobné, že za obdobie od 04.38 h do 04.59 h za 21 minút mu hladila alkoholu k krvi klesla z 0,82 mg/l alkoholu v krvi na 0,44 mg/l alkoholu v krvi a za ďalších 25 minút do času 05.24 h už k jej zmene vôbec nedošlo.

Na verejnom zasadnutí tak krajský prokurátor, ako aj obhajca obžalovaného sa plnom rozsahu pridriavali svojich písomných podaní s tým, že obžalovaný prehlásil, že sa pridriava vyjadrenia svojho obhajcu a nesúhlasí s odvolaním prokuratúry.

Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle odvolania potom postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po

postupe citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je sčasti dôvodné.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

S poukazom na hore uvedené odvolanie, ako aj vyjadrenie obžalovaného krajský súd zameral pri hodnotení svoju pozornosť na skutočnosť, či je v danom prípade namieste obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody a ak áno, v akom trvaní, resp. či prichádza do úvahy uloženie trestu povinnej práce a zákazu činnosti vo väčšom rozsahu, ako to uviedol prvostupňový súd vo svojom rozsudku.

V prvom rade krajský súd vzal do úvahy skutočnosť, že konanie obžalovaného má skutočne znaky nezrelého konania vo veku blízkom veku mladistvého, a to najmä z pohľadu toho, že osoba blízka veku 18 rokov nedostatočne dokáže vyhodnotiť následky svojho konania. Zároveň krajský súd vyhodnotil osobu obžalovaného ako páchatela trestnej činnosti, ktorej práve výkon povinnej práce môže byť tým stimulom, ktorý mu napomôže uvedomiť si následky svojho konania, pričom len zväčšením rozsahu trestu povinnej práce je tento efekt dostatočne zabezpečený.

Krajský súd teda zohľadnil obžalovanému všetky poľahčujúce okolnosti tak, ako ich mu ich priznal okresný súd vo svojom rozsudku, zároveň obžalovanému priznal priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. a uložil mu trest povinnej práce v zmysle § 54 Tr. zák. vo výmere 200 hodín.

Zároveň krajský súd aj posúdil dĺžku uloženého trestu zákazu činnosti, pričom mal za to, že dĺžka uloženého trestu zákazu činnosti v trvaní 18 mesiacov okresným súdom je nedostatočná vzhľadom na osobu páchatela a skutočnosť, že sa tejto trestnej činnosti dopustil v čase podmienečného odsúdenia za iný trestný čin a preto v zmysle § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 24 mesiacov.

Krajský súd mal za to, že takto uložený trest bude spĺňať všetky zákonné podmienky pre individuálnu a generálnu prevenciu trestu a preto rozhodol rozsudkom tak, že obžalovanému prisnil uložený trest povinnej práce, ako aj trest zákazu činnosti.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.